

TLAČOVÁ SPRÁVA

Autor, titul výstavy:	Ingrid Hoffstädter Višňovská: Blindness / Slepota
Miesto konania:	Záhorská galéria Jána Mudrocha v Senici, Sadová 619/3
Kurátor:	Vladimír Beskid
Otvorenie výstavy:	22.03. (piatok) 2024 o 18.00
Hudobný hosť vernisáže:	Dalibor „Stroon“ Kocian
Trvanie výstavy:	22.03.(piatok) – 30.4. (utorok) 2024
Organizované v spolupráci s Galériou Jána Koniarka v Trnave.	

Slepota našich dní

(vizuálne prostredia Ingrid Hoffstädter Višňovskej)

Od svojich študentských čias Ingrid Višňovská (1978) uprednostňuje osobité sochárske myslenie postavené na dematerializácii, na využívaní nových technológií a netradičných fyzikálnych a výtvarných prostriedkov (laser, UV svetlo, neóny, para, lentikulárna tlač...). Pre Záhorskú galériu pripravila autorka sériu najnovších diel, ktoré mapujú súčasnú vizualitu (aj slepotu) dnešných dní. Ide o výtvarné kríženie nielen motívov, ale aj významov a možností čítania vizuálneho kon-textu. Témou slepoty, či očí, zoči-voči tme sa umelkyňa zaoberala už predtým – napr. vznášajúce sa premietané oko na miznúcu paru z rozprašovačov (Oko, 2007-8; NG Praha), či magické vznášanie sa očí v UV svetle (Silence, Bratislava 2008, Synagóga GJK Trnava, 2010).

Nosnou sa stáva séria Bez komentára (2023-24). Ide o zdvojené obrazy v jednom celku, o silnú konfrontáciu vojnových spravodajských fotografií z Ukrajiny a maliarskymi dielami svetových autorov. Používa novú lentikulárnu tlač na základe princípov Stroopovho testu. Vzniká jedinečný „flip“ efekt – keď divák mení svoju polohu, vidí odlišné obrazy v iných uhloch pohľadu. Vnímame tak desivý „stret civilizácií“ – prekrývanie sa obrazu Caravaggia Smrť Panny Márie s umierajúcou tehotnou Ukrajinkou na nosidlách v Mariupoli, či scénu umierajúceho syna Ivana Hrozného od ruského klasika I. J. Repina s výjavom zbombardovaného ukrajinského mesta a pod.

Druhý vystavený cyklus True colours (2024) je pokračovaním lentikulárnych fólií so súčasným dvojnásobným obrazom a textom, ktoré sa rozchádzajú. Vznikajú monochrómne plochy a uvedením odlišnej farby ako má jeden zo známych symbolov (nápis červený a čierny helvétsky kríž; (modrá) vlajka EU na ružovom pozadí, červená hviezda na zelenom a pod). Ako výstižne uvádza samotná autorka: „Červený kríž je medzinárodný symbol zdravotnej pomoci (život) verzus čierny kríž (smrť); európska únia a jej modrá vlajka v preklopení do ružovej - ako naivita; nacistický symbol „namočený v žltej“ – odkaz na židovstvo a nimi zavedený znak žltej hviezdy. Na druhej fólii židovská hviezda kúpajúca sa v červenej - to je krv, násilie, vojna a pod...“. V sérii Stamps (2024) ide o počítačom modifikované tváre alebo fragmenty tiel, do ktorých sú vrazené – vypálené „pečate“ tvári iných ľudí. Tie sa tak stávajú ich jazvami (iný druh skarifikácie). Vzniká anonymný rad poznačených ľudí, kde dochádza k deštrukcii tela, vyniknutiu zhojených jaziev a poškodení. Otvára to stigmatizovanú tému negatívneho zraňovania okolím či sebapoškodzovania – v tomto prípade ako nadmerná tolerancia negatívneho vplyvu okolia a konkrétnych osôb.

Niekoľko prác odkazuje k náboženským motívom a ich kritickému čítaniu v súčasnom svete: v kaplnke stojaca, pôvodne gotická socha Krista vytvorená z mydla odkazuje na podávanie hostie z Kristovho tela, ale aj možné „umývanie si rúk“ pri mnohých kauzách v dnešnej cirkvi (Jesus, 2024). Podoba madoninej tváre prekrytá kolekciou euromincí (Patrónka, 2024), či príznačná séria Slepota, kde sú radené podoby drobných madon so signálnou reflexnou fóliou, ktorá im zakrýva oči. Ďalej nasleduje rad prác, ktoré dokresľujú modely zaslepenosti súčasného sveta: komorný objekt Spinkaj, 2024 – dieťa položené v pripínáčikoch ako podobenstvo materstva a života; nečitateľné „kamenné“ tváre, bez náznaku toku myšlienok či emócií (Poker Face), alebo hybridné tvory/tvary v podobe silikónových ľudských tvári v kombinácií s inými predmetmi či materiálmi – pauzák, zvon na čistenie odpadu, kovová konštrukcia, čo zvierá malé teličko (Kliešť; Konečne; Dýchaj – všetky 2024). Celkové vyznenie výstavy je o slepote a zaslepenosti dnešných dní, ako aj istým druhom vizuálnej diagnostiky individuálneho vnímania či skupinovej reakcie spoločnosti. Na záver sa objavujú jednoduché písmená, čo jasne definujú biele na bielom „spolu a osamelo zas a znova“ a k tomu svietiaci neónový mozog (Nebudem myslieť, nebudem myslieť, nebudem myslieť, 2023).

Vladimír Beskid

Mgr. art. Ingrid Hoffstädter Višňovská, ArtD.

(narodená v r. 1978 v Michalovciach), žije a tvorí v Bratislave a v Kuchyni, kde aj pedagogicky pôsobí. Absolvovala VŠVU v Bratislave v rokoch 1998-2004 (Ateliér priestorových komunikácií, doc. A. Čierny), kde pokračovala aj v doktorandskom štúdiu. Študijné pobyty: Academy International, Londýn (GB); Ecole des Beaux Arts, Saint Etienne, (F); Ars Electronica center, Linz (A). Ocenenia: 2005 - finalistka ceny Oskára Čepana; 2005 - Map XXL - víťazka medzinárodnej súťaže pre Ars Electronica Centrum, stáž v Centre Ars Electronica Linz; 2007- Finalistka ceny Essl Award (SK).